

Jeesus tuomittavana
Matt. 26:57-68; 27:1-2,11-31

57. Vangitsijat veivät Jeesuksen ylipappi Kaifaksen luo, jonne kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet.

58. Pietari seurasi häntä jonkin matkan päässä ylipapin sisäpihaan asti. Hän meni sinne ja istuutui palvelijoiden joukkoon nähdäkseen, kuinka lopulta kävisi.

59. Ylipapit ja koko neuvosto etsivät väärää todistusta Jeesusta vastaan voidakseen tappaa hänet.

60. Mutta he eivät löytäneet, vaikka monta väärää todistajaa oli astunut esiin. Lopulta tuli kaksi,

61. jotka sanoivat: "Hän on sanonut: 'Minä voin hajottaa Jumalan temppelin ja rakentaa sen kolmessa päivässä.'"

62. Silloin ylipappi Kaifas nousi ja kysyi Jeesukselta: "Etkö vastaa mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?"

63. Mutta Jeesus oli vaiti. Niin ylipappi sanoi hänelle: "Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika."

64. Jeesus vastasi: "Sinäpä sen sanoit. Mutta minä sanon teille: tästedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä."

65. Silloin ylipappi repäisi vaatteensa ja sanoi: "Hän on pilkannut Jumalaa! Mihin me tässä enää todistajia tarvitsemme! Nyt te kuulitte hänen pilkkaamisensa.

66. Mitä mieltä olette?" He vastasivat: "Hän on ansainnut kuoleman!"

67. Silloin he sylkivät häntä kasvoille ja löivät häntä nyrkillä. Muutamat sivalsivat häntä poskelle

68. ja sanoivat: "Profetoi meille, Kristus, kuka sinua löi!"...

1. Varhain aamulla kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat pitivät neuvottelun Jeesusta vastaan surmatakseen hänet.

2. He sitoivat Jeesuksen, veivät hänet pois ja luovuttivat maaherra Pilatuksen käsiin....

11. Jeesus seisoi maaherra Pilatuksen edessä, ja maaherra kysyi häneltä: "Sinä

siis olet juutalaisten kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinäpä sen sanot."

12. Ja kun ylipapit ja vanhimmat syyttivät häntä, hän ei vastannut mitään.

13. Silloin Pilatus sanoi hänelle: "Etkö kuule, kuinka paljon todisteita he esittävät sinua vastaan?"

14. Mutta Jeesus ei vastannut yhteenkään hänen kysymykseensä. Maaherra ihmetteli sitä suuresti.

15. Maaherralla oli tapana vapauttaa juhlan aikana yksi vanki, se, jonka kansa tahtoi.

16. Heillä oli silloin kuuluisa vanki nimeltään Barabbas.

17. Kun kansa oli koolla, Pilatus kysyi: "Kumman te tahdotte minun vapauttavan teille, Barabbaksen vai Jeesuksen, jota kutsutaan Kristukseksi?"

18. Hän näet tiesi, että Jeesus oli pelkästä kateudesta luovutettu hänen käsiinsä.

19. Kun Pilatus istui tuomaristuimella, hänen vaimonsa lähetti hänelle sanan: "Älä tee mitään sille vanhurskaalle miehelle, sillä minä olen viime yönä unessa kärsinyt paljon hänen takiaan."

20. Mutta ylipapit ja vanhimmat yllyttivät kansaa anomaan Barabbasta ja surmauttamaan Jeesuksen.

21. Maaherra puhui kansalle ja kysyi: "Kumman näistä kahdesta tahdotte minun vapauttavan teille?" Kansa vastasi: "Barabbaksen."

22. Pilatus kysyi: "Mitä minä sitten teen Jeesukselle, jota kutsutaan Kristukseksi?" Kaikki vastasivat: "Ristiinnaulittakoon!"

23. Niin maaherra kysyi: "Mitä pahaa hän on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä kovemmin: "Ristiinnaulittakoon!"

24. Kun Pilatus näki, ettei mikään auttanut vaan että meteli yhä yltyi, hän otti vettä, pesi kätensä kansan nähden ja sanoi: "Minä olen syytön tämän miehen(36) vereen. Vastuu on teidän."

25. Koko kansanjoukko vastasi: "Tulkoon hänen verensä meidän päallemme ja meidän lastemme päälle!"

26. Silloin hän vapautti kansalle Barabbak-
sen, mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luo-
vutti ristiinnaulittavaksi.

27. Sitten maaherran sotilaat veivät Jee-
suksen sisälle palatsiin ja kokosivat hänen
ympäriin koko sotilasosaston.

28. He riisuivat hänet ja pukivat hänen
päälle helakanpunaisen viitan,

29. väänsivät orjantappuroista kruunun ja
painoivat sen hänen päähänsä. Hänen oi-

keaan käteensä he panivat ruokokepin,
polvistuivat hänen eteensä ja pilkkasivat
häntä sanoen: "Ole tervehditty, juutalaisten
kuningas!"

30. He sylkivät hänen päälle, ottivat sit-
ten ruokokepin ja löivät häntä päähän.

31. Kun he olivat häntä pilkanneet, he ri-
suivat häneltä viitan, pukivat hänet hänen
omiin vaatteisiinsa ja veivät ristiinnaulitta-
vaksi.

Jeesuksen kärsimystie

Missä sinä olet Jeesuksen kärsimystien vierellä? Jeesuksen kärsimystien tutkistelu paljastaa inhimillisen synnin kaikessa hirvittävydessään ja alastomuudessaan. Sitä kuvaa hyvin virren 56 säkeistö 6: "

Juudaan suu ja viekas kieli, kieltämiset Pietarin, julma päätös Kaifaankin,
Pilatuksen pelkomieli, Herodeksen kopeus maailman on kuvaus."

Golgatan tien varrella oli Jeesuksen kuolemaa vaativa väkijoukko, Jeesusta ruoski-
via sotilaita, pilkkaavia ylipappeja ja säälitteleviä itkijöitä.

Toisaalta Jeesuksen tuskien tie osoittaa, miten käsittämättömän suuri on Jumalan rakkaus. Elävien ja kuolleitten Tuomari suostuu itse tuomittavaksi. Kaiken lisäksi Hän saa oikean tuomion niin ihmisiltä, Saatanalta kuin Jumalaltakin, koska Jeesuk-
sen saama tuomio on tuomio minun synneistäni. Samalla kuitenkin Jeesuksen tuo-
marit saavat oman tuomionsa. Jeesuksen pyhyys, nöyryys ja hiljaisuus paljastavat
ihmisen synnin siihen määrään asti, että sen on pakko tappaa se totuus, joka häirit-
see pimeyden rauhaa.

Ylipappien ja kirjanoppineiden yöllinen kuulustelu

Jeesuksen tuomitseminen tapahtui viidessä eri vaiheessa. Ensimmäinen oli ylipap-
pien ja kirjanoppineiden yöllinen kokous. Se oli lain vastainen, sillä kärkeä sai pitää
vain päiväsaikaan. Lisäksi tuomiota ei olisi saanut langettaa samana päivänä kuin
kuulustelu. Kaiken lisäksi todistajat olivat valahtelijoita, vääriä todistajia, joita oli yri-
tetty haalia osoittamaan Jeesus syylliseksi, mutta ne eivät edes pitäneet keskenään
yhtä. Kysymys ei oikeastaan ollut tuomioistuimesta vaan oman vihan ja murhanhi-
mon uhkumisesta.

Millaisia lausuntoja muuten sinä annan eri ihmisistä? Oletko niissä totuudellinen vai
ajatko jotakin sellaista, mistä sinä itse saisit hyvät pisteet: "Älkää tuomitko, ettei teitä
tuomittaisiin!"

Ylipappi Kaifaan toimiessa tuomarina Jeesus oli vaiti eikä esittänyt mitään puolus-
tuksekseen. Jeesuksella ei ole mitään puhuttavaa niille, jotka eivät tahdo kuunnella
totuutta. Jeesuksen vaikenemisessä syytös edessä ei ollut mitään uhmaa niin kuin
usein meidän vaikenemisissämme. Se ilmensi Hänen syvää murhetta ihmisten sy-
dämen kovuuden edessä.

Vanhan testamentin todistusten perusteella kirjanoppineet ymmärsivät aivan oikein,
että Messias, Kristus olisi oleva myös Jumalan Poika. Mutta koska he olivat vakuut-
tuneita siitä, että Jeesus ei voinut olla Messias, Kaifas vannotti Jeesusta kysymällä:

"Oletko sinä Kristus, Jumalan Poika?" Siihen Jeesus vastasi: "Olen." Sitten Hän lisäsi: "Vaikka ette uskokaan, annan teille tiedoksi, että minä olen tuleva ja te saatte nähdä sen. Silloin minä tulen tuomitsemaan teidät." Jeesuksen vastaus oli neuvoston jäsenille huuto: "Tehkää parannus!" Ylösnousemuksen jälkeen Herra jatkoi parannushuutoaan opetuslasten saarnan kautta. "Tehkää parannus, ettette joutuisi tuomittavaksi!" Alkuseurakunta jatkoi tätä varoitusta ja kutsua kokonaisen sukupolven ajan noin 40 vuotta, mutta kansa ja sen johtajat paaduttivat sydämensä. Siksi heille Jeesuksen toinen tuleminen tulee olemaan tuomion paikka.

Me emme voi tässä kuitenkaan jäädä sivustakatselijoiksi. Vaatimus taipua totuuden alle koskee minua ja sinua. Ellemme suostu tekemään parannusta omista synneistämme, kohtalomme tulee olemaan kaamea, kun Herra Jeesus saapuu suuressa kirkkaudessaan ja kokoaa omansa ihmeelliseen valtakuntaansa. Oletko sinä tänään Herran oma? Ellet, käänny heti Herran puoleen pyytämään armoa!

Jeesuksen parannushuutoon vastattiin sylkemällä Hänen kasvojaan, nyrkiniskuilla ja pilkalla, sillä Häntä pidettiin Jumalan pilkkaajana ja siksi kuoleman ansainneena. Kun meidän aikamme ei pidä Jumalan pilkkaamista enää minään vaan vaatii sen kieltävän pykälän poistamista Suomen laista, se kielii syvästä ja läpi kansakuntamme käyneestä paatumuksesta. Jumala tulee tuomitsemaan viimeisenä päivänä pilkkaajansa. Mutta Jeesus ei pilkannut Jumalaa vaan korotti Jumalaa kertomalla totuuden. Vaatiessaan Jeesukselle kuolemantuomiota neuvosto itse asiassa vaati sitä Jumalan edessä itselleen pimeydessään sitä tajuamatta.

Virallinen neuvoston kokous

Aamu varhaisella koottiin vielä koko korkein neuvosto käsittelemään Jeesuksen kuolemaan tuomiota, koska yöllä ei paikalla ollut kuin osa neuvoston jäsenistä. Nyt ei kuitenkaan ollut kysymys oikeuden toteuttamisesta vaan siitä, miten he voisivat saada Jeesuksen surmatuksi Mooseksen lain vaatimalla tavalla, kun Rooma oli evännyt heiltä kuolemantuomion toimeen panemisen. Heidän piti yrittää keksiä jokin muu syytös, joka riittäisi maaherra Pilatukselle.

Mikään ei ole tänäänkään muuttunut. Edelleen tyypillisin tapa harjoittaa vääryyttä toisia kohtaan on tehdä se lain ja oikeuden välineitä käyttäen. Miten on sinun laitasi? Etsitkö sinä itsekkäiden päämääriesi toteuttamiseen laillisia keinoja, joilla pääset hyötymään toisten kustannuksella?

Pilatuksen eteen

Johanneksen evankeliumi kuvaa yksityiskohtaisesti Jeesuksen kuulustelua, joka tapahtui Pilatuksen edessä. Pilatus näki ylipappien ja kirjanoppineiden kateuden ja toisaalta Jeesuksen nöyryyden, puhtauden, viattomuuden ja kunniallisuuden. Jeesusta syytettiin kapinasta Roomaa vastaan, koska Hän oli ilmoittanut olevansa kuningas. Pilatuksen kysymykseen: "Oletko kuningas?" Jeesus vastasi: "Olen, mutta en tämän maailman mukainen. Olen totuuden Kuningas." Pilatus joutui nyt silmätysten totuuden kanssa, mutta pakeni postmoderniin tapaan: "Mikä on totuus?" Hän antoi ymmärtää, että kukaan ei voi tietää totuutta. Toisaalta hän sisällytti kysymyksiensä ajatuksen: "Jos aiot selvittää totuudella tässä maailmassa, et kyllä pitkälle pötki kuninkaana."

Herodeksen tuomioistuin

Vaikka Pilatuksella olisi ollut valta tehdä päätös heti, hän päätti siirtää asian käsittelyn kuningas Herodekselle, jonka hallintoalueelta Jeesus oli kotoisin. Sama Herodes oli tappanut Johannes Kastajan ja ihastui nähdessään Jeesuksen, koska oli kuullut tästä paljon ja odotti näkevänsä jonkun ihmeen. Hänen moniin kysymyksiinsä Jeesus ei vastannut sanaakaan. Jumala vaikenee tänäänkin ihmisille, jotka ovat lopullisesti paaduttaneet sydämensä. Herodeksella oli ollut etsikkoaika, kun hän oli kuullut Johannes Kastajan puhetta. Mutta Johanneksen surmaaminen merkitsi samalla totuuden surmaamista ja omantunnon lopullista paaduttamista.

Meidänkin on hyvä tiedostaa, että Jumalan kutsuun on vastattava silloin kun sen omassatunnossamme kuulemme. Voi olla, että työntäessämme kutsun pois teemme sen viimeisen kerran. Sen jälkeen ei Jumala enää puhu eikä kutsu meitä. Älä kulje etsikkoaikasi ohi!

Syvää halveksuntaa osoittaen Herodes palautti Jeesuksen Pilatuksen eteen. Toimenpiteellään hän onnistui voittamaan Pilatuksen ystävyyden. Mutta rosvojen ja ryövärien ystävyydellä ei ole mitään merkitystä, jos menetämme Jumalan ystävyyden. Monelle suomalaisellekin Jeesus on tänään halveksunnan kohde.

Takaisin Pilatuksen eteen

Pilatus olisi halunnut päästää Jeesuksen vapaaksi, mutta tilanne oli hankala, koska juutalaiset johtajat olisivat voineet valittaa asiasta keisari Tiberiukselle, varsinaiselle tyrannille. Hänen armoton hallintatapansa, entiset raakuutensa ja syntinsä kaivettaisiin esiin ja hänellä oli vaara menettää virkansa. Toisaalta hän ei mitenkään olisi tahtonut miellyttää vihamielisiä ylipappeja ja tappa syytöntä. Kaikki siitä huolimatta, että Pilatuksella oli takanaan legioona sotilaita ja siis valta tehdä päätöksiä. Voiman puutteesta ei hänen pelkuruudessaan siis ollut kysymys.

Miten on sinun ja minun laitani? Kumman me valitsemme hankalan paikan tullen: totuuden vain meitä auttavan vääryyden? Kun tuomitsemme Pilatuksen, meidän on syytä samalla tuomita oma syntinen sydämemme.

Pilatus päätti turvautua keinoon, jolla pääsisi irti tilanteesta. Roomalaisilla oli tapana juutalaisten pääsiäisjuhlan aikana vapauttaa joku kuuluisa vanki kansan mielialojen tasoittamiseksi. Hänellä oli vankina kuolemaan tuomittu Jeesus Barabbas niminen kansallismielinen kapinallinen, joka oli tappanut roomalaisia. Tätä vankia luonnehti viha ja pelko. Nyt hänellä oli myös edessään Jeesus Nasaretilainen, synnitön, nöyrä ja rakkautta osoittava vanki. Hän päätti asettaa nämä kaksi vankia kansan eteen, niin että se saisi valita vapautettavan.

Keskeytys

Juuri kun hän oli antamaisillaan kansan valita, hänen luokseen tuli sanansaattaja, joka toi viestin Pilatuksen vaimolta. Kysymys oli Jumalan asioihin puuttuminen, sillä Jumala halusi vielä puhua Pilatuksen omalletunnolle. Vaimon viesti kuului: *"Älä tee mitään sille vanhurskaalle miehelle, sillä minä olen viime yönä unessa kärsinyt paljon hänen takiaan."* Huomatkaamme, että vaikka Pilatus ei kuunnellut Jeesuksen puhetta, Jumala löysi keinon, jolla Hän pääsisi vielä puhuttelemaan Pilatusta.

Vaimon uni oli Jumalan käytössä. Jumala voi tänäkin aikana käyttää uniamme viestensä välineenä, vaikka meidän ensisijainen tehtävämme on avata Raamattu kuulaksemme Jumalan puhetta. Vaimon tuska Jeesuksen tähden unessa oli ehkä viittaus syyllisyyteen, jonka Pilatus joutuisi kokemaan, jos hän tuomitsisi Jeesuksen ristille. Viesti oli herätyskellon Pilatukselle. Sen ajoitus kertoo Jumalan toimintatavoista: Jumala ei koskaan myöhästy mutta ei toimi myöskään liian aikaisin. Jumalalla oli siis vielä pääsy Pilatuksen omaantuntoon, sillä hän piti unia tärkeinä merkkeinä. Lisäksi vaimon rakkaus toimi Jumalan huutomerkinä. Pilatus tuli nyt täysin tietoiseksi siitä, mitä Jeesuksen tuomitseminen merkitsi. Se oli syntiä itse Jumalaa vastaan. Voi meitä, jos torjumme Jumalan puhuttelun, rakkaittemme esirukoukset ja kehotukset.

Pilatuksen sisimmässä käytiin nyt kovaa taistelua. Hänen oma etunsa, hänen peluruutensa, jaettu sydämensä ja kuvittelu omin keinoin selviytyvänsä tilanteesta taistelivat Jumalan valaiseman omantunnon vaatimusta vastaan. Pilatus epäonnistuu surkeasti.

Voi meitä, jos toimimme vastoin omaantuntoa, jonka Jumala on saanut valaista. Silloin on kysymys nyt tai ei milloinkaan ratkaisusta. Pahimmillaan se merkitsee oman iankaikkisen kohtalon päättämistä, iankaikkiseen eroon joutumista Jumalan kirkkaiden kasvoista.

Kansan tuomio

Keskeytyks oli antanut ylipapeille ja kansan johtomiehille tilaisuuden yllyttää kansaa valitsemaan Barabbaan Jeesuksen sijasta. Kansa alkaa vaatia kovalla äänellä Barabbaan vapauttamista. Pilatusta ei hyödyttänyt sekään, että ruoskitti Jeesuksen äärimmäisen sääliittäväan kuntoon herättääkseen kansan myötätunnon. Mutta rai-voista kansasta ei löytynyt mitään muuta kuin murhanhimoa. ”Ristii naulitse!” huudot saivat voiton. Pilatus yritti teatraalisella ja ulkokultaisella käten pesulla vierittää vastuun kansan päälle, vaikka itse tuomitsikin Jeesuksen ristiinnaulittavaksi ja paadutti omantuntonsa.

Barabbaksen sovitusoppi

Barabbas on sellissä odottamassa kuolemantuomionsa toimeenpanoa. Hän kuulee sotilaiden askelten lähestyvän. Nyt siis oon edessä tuo kauhea kuolema ristillä. Barabbas raahataan kansan eteen, mutta hänen vierellään verissään seisoo merkillinen mies. Kansa alkaa huutaa: ”Barabbas!” Hetken kuluttua sotilas irrottaa hänen kahleensa ja sanoo: ”Olet vapaa!” Syytön Jeesus otti hänen paikkansa. Niin sinä Olet Barabbas, mutta Jeesus otti sinun paikkasi. Sinä olet vapaa! Ota vastaan tuo sana, se on evankeliumin hyvä sana sinua varten. Sitä on usko Jeesukseen.

Kyoozoo Iwain uskoon tulo

”Heidän joukossaan mekin kaikki ennen elimme lihamme himoissa tyydyttäen lihan ja mielen haluja ja olimme luonnostamme vihan lapsia niin kuin muutkin.” (Ef. 2:3)

Synnyin 9.1.1901 Okayaman läänin Ochiain kauppalassa. Molemmat vanhempani olivat jo nuorina tulleet uskoon. Sain siksi kasvaa ympäristössä, jota leimasi onnellisen uskon ilma-
piiri. Pienestä pitäen kävin myös kirkossa. Mutta minulla ei ollut aitoa uskoa evankeliumiin eikä sydämeni löytänyt siksi tyydytystä, jota sieluni eksyksissä etsi. Neljätoistavuotiaana kirjoittauduin sotilasuralle valmistavaan kouluun ja vuonna 1922 minut nimitettiin luutnantiksi 21 vuoden iässä. Siitä lähtien palvelin armeijassa 25 vuotta aina vuoteen 1946 asti. Olin

silloin Japanin hävittyä sodan Kiinan keskiosassa, josta pääsin palaamaan Japaniin ja siirryin siviiliin.

"Usko Herraan Jeesukseen, niin pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi." (Ap.t. 16:31)

Olin synnynnäisen itsekäs, helposti suuttuva, huolimaton, mutta samalla kärkeä arvostelemaan terävästi muita. Valitin ja olin tyytymätön. Tammikuussa 1924 pääsin jatkamaan opintoja Tokion jalkaväen teknilliseen opistoon, mutta senkin ajan keskityin enemmän huvitukseen ja laiminlöi opintojani.

Herra kuuli vanhempieni hartaan rukouksen puolestani ja minulle alkoi tapahtua merkillisiä asioita. Yksi niistä oli se, että eräs entinen huono kaverini tuli uskoon, ja hän vei minut väkisin kirkkoon. Toinen oli se, että Jumalan kaitselmuksesta sain lisävuoden opiston ylemmälle tasolle vuoden 1925 tammikuusta eteenpäin. Opiskeluvuosien välisellä lomalla pääsin osallistumaan uuden vuoden syventymispäiviin ja niiden aikana Jumalan käsittämättömästä armosta sain osakseni pelastuksen.

"Ole rohkealla mielellä, poikani. Sinun syntisi annetaan anteeksi." (Matt. 9:2)

Uuden vuoden päivillä Jumala alkoi tehdä syvää työtä sydämessäni. Ensiksi hän osoitti syntini ja sitten tammikuun 2. päivän iltana klo 22 sain tunnustaa Jumalan ja hänen pappinsa edessä kaikki aina lapsuudesta lähtien painaneet omantuntoni taakat, tehdä parannuksen, pyytää armoa ja omistaa anteeksiantamuksen Jeesuksen ristiin turvaten. Hartioitteni kaikki taakat putosivat pois ja sain alkaa uuden elämän. Siitä eteenpäin olen Pyhän Hengen johtamana koko sydämeistäni pyrkinyt kantamaan parannuksen hedelmää elämässäni.

Sitten kirjoitin erittäin pitkän kirjeen eräälle entiselle esimiehelleni, jota olin sydämessäni tuominnut ja käyttäytynyt häntä kohtaan äärimmäisen inhottavasti. Pyysin elämäni pisimmässä maratonkirjeessä anteeksi huonoa käytöstäni. Sen lisäksi lähetin useita muitakin anteeksipyyntö kirjeitä sitä mukaan, kuin Herra puhui minulle. Lisäksi lähetin vaimoni takaisin lapsuudenkotiinsa, koska olin mennyt hänen kanssaan naimisiin kysymättä lupaa armeijalta. (Jumalan armosta divisioonan komentaja antoi luvan avioliitollemme ja saimme myöhemmin Jumala kasvojen edessä palata avioliittoomme.) Askel askeleelta Herra alkoi muuttaa minua vaeltamaan valossa. Elämäni varjostanut sumu haihtui ja tuosta päivästä elämäni jakaantui selkeästi aikaan ennen pelastusta ja sen jälkeen. Sain alkaa matkan sydän täynnä kiitollisuutta ja ylistystä Herraa kohtaan.

"Palvele Herraa, Jumalaasi, niin hän siunaa sinun ruokasi ja juomasi, ja minä poistan sairaudet teidän keskuudestanne." (2. Moos. 23:25)

Itsekeskeisten, nautintoja tavoittelevien nuoruuden elämäntapojeni, erityisesti juomisen ja ylensyömisen seurauksena sairastin vatsavaivoja, jotka seitsemän vuoden ajan olin joutunut noudattamaan erittäin tarkkaa dieettiä ja jouduin toistuvasti sairaalaan. Hoitomenetelmien vaihtaminen ei ollut tuonut mitään apua. Mutta samalla hetkellä kuin pääsin osalliseksi pelastuksesta sairautenikin parani. Aluksi en sitä huomannut, mutta pari viikkoa myöhemmin eräänä aamuna syödessäni *miso*-soppaa huomasin, että oireet olivat hävinneet eivätkä ne koskaan sen jälkeenkään palanneet. Ylistin ja kiitin Jumalaa entistäkin syvemmin.

Entä sinä?

Missä sinä olet? Oletko sinä Pilatus? Tuomittu tuomari. Vai oletko sinä Barabbas, vapautettu. Jeesus tuomittiin sinun synneistäsi. Valitse tänään totuus, vaikka se maksaisi maineesi menetyksen. Tule valoon, tunnusta syntisi, pyydä armoa Jeesuksen Golgatan sovitustyön tähden ja anna Jeesuksen tulla sydämesi Hallitsijaksi.